

Nederlands Bijbelstudie Circulaire

14e jaargang nummer 1

juni 2004

Het Leven van Christus

door **K. Rozendal (1953)**

"Gelijkerwijs ook Christus ons heeft liefgehad en Zichzelf voor ons heeft overgegeven tot een offerande en een slachtoffer, Gode tot een welriekende reuk." Ef. 5:2

"Jezus Christus, Die Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden." Gal. 1:4

"Jezus Christus, die Zichzelf voor ons gegeven heeft, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid en Zichzelf een volk zou reinigen, ijverig in goede werken." Tit. 2:13, 14

Hoofdstuk 1

Als men in de wereld iets tot stand wil brengen en een of ander plan wil uitvoeren, heeft dat meestal veel voorbereiding nodig. Het duurt soms vele jaren, voor men gereed is om deze plannen uit te kunnen voeren. God heeft ook een plan. Het lag in Gods voorneemen, de verschrikkelijke gevolgen van de opstand van satan en de daaruit voortvloeiende val van Adam te herstellen en de schepping weer in overeenstemming te brengen met de Schepper zelf.

Het doel van God is de satan, die de oorzaak van alle ellende is, op rechtvaardige wijze te vernietigen. Hij zal

als de God des vredes komen om de satan onder Zijn voeten te verpletteren. Rom. 16:20 Dan zullen Zijn vijanden gezet worden tot een voetbank Zijner voeten. Ps. 110:1 Dan zal het tot in alle eeuwigheid vrede zijn.

In dit Goddelijk plan is bepaald dat Hij eerst een volk uitroept voor Zijn Naam, nl. de Gemeente; in de tweede plaats het herstel van Israël om mede door hun te komen tot verlossing der volkeren, "opdat (door Israël) de overblijvende mensen den Heere zoeken en al de heidenen over welke Mijn Naam aangeroepen is." Hand. 15:7, 18

Om dit goddelijk voornemen te verwezenlijken is de Heere Jezus als een on-

bestraffelijk en onbevlekt Lam reeds voorgekend, vóór de grondlegging (grieks katabólé = nederwerping) der wereld, en om onzentwil geopenbaard in deze laatste tijden. ^{1Pet. 1:20}

Het is nu reeds negentien eeuwen geleden, dat de Heere Jezus hier op aarde kwam om het plan Gods uit te voeren en als Zoon des Mensen het Hoofd werd van een nieuwe schepping. In deze nieuwe schepping wordt de Gemeente van Christus het eerst gevormd. De kinderen Gods in deze bedeling, die der genade, zijn de eerstelingen Zijner schepselen. ^{Jak.1:18}

Met deze Gemeente, welke is het lichaam van Christus waarvan Hij het Hoofd is, heeft God een bijzonder doel. Dit doel is o.a. dat wij zouden zijn tot prijs Zijner heerlijkheid. Om, wat betreft de Gemeente tot dit doel te komen, heeft de Heere Jezus hier op aarde geleefd, is Hij aan het kruis gestorven en zit Hij nu ter rechterhand Gods. Hij leefde hier op aarde als de Rechtvaardige om zondaars, gelovende in Hem, de rechtvaardigheid Gods te kunnen geven.

Kunnen wij als Christenen zeggen: "Hij stierf voor mij!", we kunnen eveneens zeggen: "Hij leefde voor mij om mij Zijn rechtvaardigheid te kunnen geven." "Want Dien die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem." ^{2Kor. 5:21}

Wij zijn nu hemelburgers geworden en behoren de hemel toe.

Had God in Jezus Christus niet meer gedaan dan onze zonden te dragen, dan zouden wij nooit verder zijn geko-

men dan deze aarde, doch nu is het zo dat wij bekleed zijn met Gods gerechtigheid en daarom kunnen wij werkelijk tot in alle eeuwigheid in gemeenschap met een heilig en rechtvaardig God leven. Hierom is het, dat de Heere Jezus "door de eeuwige Geest Zichzelf Gode onstraffelijk opgeofferd heeft" ^{Heb. 9:14} om Gode te zijn tot een "welriekende reuk". ^{Ef. 5:2} Hij is het dank en spijsoffer.

In Gal. 1:4 vinden we, dat de Heere Jezus Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden. Hierom kan elke gelovige zeggen met Petrus: "Christus, die zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout", ^{1Pet. 2:24} of zoals Paulus zegt tot de Efeziërs: "Jezus Christus, de Geliefde, in welke wij hebben de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden, naar de rijkdom Zijner genade". ^{Ef.1:7}

In Gal 1:4 vinden we, dat het doel van Zijn overgave is "om ons te trekken uit deze tegenwoordige boze wereld, naar de wil van onze God en Vader". Dat betekent afscheiding, afzondering, separatie van deze tegenwoordige boze wereld.

Petrus zegt: "opdat wij der zonden afgestorven zijnde, voor de gerechtigheid leven zouden." ^{1Pet. 2:24}

Paulus zegt in Rom. 6: "alzo ook wij in nieuwheid des levens wandelen zouden" en "opdat wij niet meer de zonde dienen". ^{Rom. 6:4, 6}

Uitgetrokken uit deze tegenwoordige wereld, een wereld die in de boze ligt, waarin wij leven en voor de onmogelijke taak staan om "in nieuwheid des levens" de gerechtigheid te dienen.

Nu niet meer de zonde te dienen doch "der zonde afgestorven" te leven.

De Geest van God wil dat wij "matig, rechtvaardig en godzalig zullen leven en de goddeloosheid verzaken." Tit. 2:12

God wil, dat wij "alle gedachten leiden tot de gehoorzaamheid van Christus."

^{2Kor. 10:5} De Heiland zegt: "Hebt elkan- der lief, zoals Ik u liefgehad heb".

Wie is tot deze dingen bekwaam? Kunt u dat? Kan ik dat? Neen!

O, laat ons toch begrijpen, dat dit le- ven ons te hoog is. Dit is geen mense- lijk leven, doch Goddelijk leven. Dit leven leefde de Heere Jezus, toen Hij op aarde was. Hij leefde volkomen de wil Gods. Wij kunnen dit leven van uit ons zelf niet leven. En toch is God met minder niet tevreden. Gods norm voor uw en mijn leven is het leven van Christus en hiervan wijkt Hij niet af. God meent wat Hij zegt, Hij doet geen water bij de wijn.

Het leven van veel christenen bestaat in trachten en streven en zoals vanzelf spreekt, teleurstelling. Hoe komt dat? Dat komt omdat de mens, nu hij weet verlost te zijn, meent een tegenpresta- tie te moeten leveren. Het is menselijk: "voor wat, hoort wat" Bij God is dat echter niet zo. Het eeuwige leven is een gave van God: "De genadegift Gods is het eeuwig leven door Jezus Christus onze Heere." Rom. 6:23

Als wij mensen elkaar iets geven, schatten wij de prijs en bij de volgen- de beurt van geven, proberen wij iets van gelijke waarde te geven, een soort ruilhandel. God is niet zo. God drijft geen ruilhandel, Hij verwacht geen

tegenprestatie. Eigenaardig toch, dat mensen denken, dat nu Gods liefde geopenbaard is in dat zij de verlossing hebben, nu hun liefde openbaar moet worden om God voor zulk een verlos- sing te danken, terwijl die verlossing maar een klein deel is van de zalig- heid. De zaligheid begint met behou- den te worden en eindigt nooit en is in haar geheel een werk van God voor en in mensen en nooit een werk van men- sen voor God.

Die zaligheid heeft drie fasen: behou- den worden, behouden leven en be- houden zijn voor alle eeuwigheid. We kunnen ook zeggen, verlost van de straf der zonde, verlost worden in dit leven van de macht der zonde en in de eeuwigheid verlost zijn van aanwezig- heid der zonde.

Het eerste, het ontvangen van het le- ven, zowel als het tweede, het leven openbaren, is uitsluitend een werk van God, zoals ook het derde, om in te gaan in de eeuwige heerlijkheid. Een zaligheid in drie fasen.

Als we dit verstaan, dan is het duide- lijk dat Hij, Die als eerste fase ons het eeuwig leven heeft geschonken, ook in de tweede fase dat leven in ons moet openbaren. (Het is immers Zijn leven dat wij ontvangen hebben) Zo ook het derde: om in te gaan in de eeuwige heerlijkheid is God het die ons van deze aarde verplaatst naar de hemel.

Misschien is het nog niet duidelijk ge- noeg voor een enkele. Ik zal trachten het op andere wijze te zeggen. Wij hebben het eeuwig leven ontvangen door te geloven in Jezus Christus als

onze Verlosser en Zaligmaker. Wij lezen bijvoorbeeld:

"Jezus Christus; deze is de waarachtige God en het eeuwige leven." ^{1Joh. 5:20}

"Wie de Zoon heeft, die heeft het leven." ^{1Joh. 5:12}

"Christus leeft in mij." ^{Gal. 2:20}

Het is dus in Gods woord volkomen vastgelegd, dat het eeuwige leven dat wij bij de wedergeboorte ontvangen het leven van Christus is. Dit doet de Geest van God, Hij geeft ons dat leven. Dit is de eerste fase van de zaligheid.

De tweede fase is de openbaring van dat eeuwige leven (het leven van Christus). Paulus zegt:

"Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij." ^{Gal. 2:20}

"Want het leven is mij Christus." ^{Fil. 1:21}

Niet een wet, of een levensregel, maar iemand, nl. Christus.

Dit Christus-leven is de tweede fase van de zaligheid en is evenzeer een werk van de Heilige Geest in ons als het ontvangen van het eeuwige leven, de wedergeboorte.

De openbaring van Christus in ons komt niet door trachten en streven om het slechte in ons onder te houden, om het beste in ons naar voren te brengen. Want zelfs het beste van ons is voor God niet aanvaardbaar.

God heeft Jezus Christus gesteld tot een standaard, de norm van het leven en heeft ons in Hem dat leven geschonken. Dit leven is de "nieuwe mens" geschapen in ware rechtvaardigheid en heiligheid. ^{Ef. 4:24} Het is Goddelijk leven en Goddelijk leven kan

allen door God worden geleefd. Het is het leven van Christus in ons.

Wij kunnen de "nieuwe mens" niet actief maken. Wat wij kunnen is "de oude mens" leven en hoogstens deze een beetje in het gareel houden; en velen menen ook nog dat dit een vrome bezigheid is. God heeft in Jezus Christus de oude mens aan het kruis geoordeeld en Hij heeft daarmee afgedaan. Hij ziet ons, wat de oude mens betreft, als met Christus gekruisigd, gestorven en begraven. ^{Rom. 6:2 e.v.}

Als we deze dingen lezen in het Woord van God, denken vele Christenen: "Nu, dan kom ik er nog lang niet." Laat ons echter goed verstaan, dat in Rom. 6 deze dingen worden gezegd om ons bekend te maken met onze positie tegenover God; met andere woorden: dit is een Goddelijke openbaring. Hier past alleen geloof, voor waar houden wat God zegt in Zijn Woord.

"Alzo ook gijlieden, houdt het daarvoor, dat gij wel der zonde (oude mens) dood zijt, maar Gode levende zijt (nieuwe mens) in Christus Jezus onze Heere." ^{Rom. 6:11}

Als wij voor waar houden wat God zegt, laten wij de oude mens waar God hem gebracht heeft en er is dan geen pogen, streven of trachten hem te verbeteren. "Want in Christus Jezus heeft noch besnijdenis enige kracht, noch voorhuid, maar een nieuw schepsel." ^{Gal. 6:15} Laat ons voor waar houden wat de apostel Paulus zegt: "Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbij gegaan, ziet

het is alles nieuw geworden." ^{2Kor. 5:17}

Voor God is dit werkelijkheid, Hij ziet ons in Christus Jezus gestorven en begraven voor wat betreft de menselijke natuur. Hij vraagt van ons dat ook te geloven, en naarmate wij dat geloven zullen wij in "nieuwheid des levens wandelen" en niet meer de zonde dienen. Wij zijn, nu wij het verderf dat in de wereld is ontvloden zijn, der Goddelijke natuur deelachtig geworden. ^{2Pet. 1:4}

Doch laat ons goed verstaan, dat wij deze Goddelijke natuur niet actief kunnen maken: dat kan alleen de Heilige Geest in ons doen. Deze Goddelijke natuur openbaar maken of de nieuwe mens leven en dus de nieuwe schepping openbaren, is het werk van onze Heer en God, Christus Jezus, Die daarvoor "aan de rechterhand Gods zit en (nú) "Zichzelf voor ons gegeven heeft, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid, en Zichzelf een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken." ^{Tit. 2:14}

Door te geloven in Jezus Christus en die gekruisigd, zijn wij verlost van de straf der zonde. Door te geloven in Christus, die zit aan de rechterhand Gods, worden wij verlost van de zonde zelf en komen wij tot een "matig, rechtvaardig en godzalig leven." Dit is Zijn werk, Hij wil door de Heilige Geest ons los maken van het zondeleven en in ons de nieuwe mens leven. Hiermede is Hij bezig zo lang wij in dit lichaam zijn, doch laat ons niet vergeten, dat Hij door Zijn Geest dit alleen in ons kan doen, als wij onszelf aan Hem toevertrouwen.

Hoofdstuk 2

"Jezus Christus die ons geworden is..... heiligmaking" ^{1Kor. 1:30}

Heiligmaking is het werk van God in ons en nooit of te nimmer het werk van ons voor God.

Het scheppings werk wordt in de Bijbel toegeschreven aan God de Zoon ^{Kol. 1:16} en daarom kon Hij ook de Verlosser zijn. Hij is echter niet alleen de Verlosser, doch ook de Heiligmaker. Hij is ook de opstanding: "Maar uit Hem zijt gij in Christus Jezus, die ons geworden is wijsheid van God, en rechtvaardigheid en heiligmaking en verlossing." ^{1Kor. 1:30} Hij is onze Zaligmaker. Dat wil dus zeggen: Hij is het die ons het eeuwige leven geeft, Hij is het die ons het eeuwige leven openbaart en Hij is het die ons aanstonds verlost uit dit lichaam om in een lichaam, gelijkvormig aan Zijn heerlijk lichaam ^{Fil. 3:21} in alle eeuwigheid dit eeuwige leven te openbaren.

In Heb. 9:13 spreekt de apostel over heiligmaking, maar over een heiligmaking van het vlees. "Want indien het bloed der stieren en bokken en de as der jonge koe besprengende de onreinen, hen heiligt tot de reinheid des vleses....." Deze heiligmaking heeft afgedaan en is nu waardeloos. Hiervoor is de heiligmaking des Geestes in de plaats gekomen. "Maar wij zijn schuldig altijd God te danken over u broeders, die door de Heere bemind zijt, dat u God van den beginne verkoren heeft tot zaligheid, in heiligmaking des Geestes en geloof der waarheid." ^{2Thes. 2:13; zie ook 1Pet. 1:2}

In 2Kor. 3 zet de apostel uiteen het onderscheid tussen de bediening der wet en de bediening des Geestes. In dit hoofdstuk heeft Paulus het niet over heiligmaking van het vlees, doch wel over de heiligmaking door de Geest. De apostel noemt de wet een bediening des doods ^{vs 7} en een wet der verdoemenis ^{vs 9} in tegenstelling tot de bediening des Geestes, welke leven en rechtvaardigheid openbaart. De bediening der wet, "is geweest" en "was", terwijl de bediening des Geestes "is" en "blijft". ^{vs 11}

De wet houdt de mens bezig met zonden, doch de Geest bepaalt hem bij de Zoon. Iemand die zich met de zonden bezig houdt, kan niet bezig zijn met de Heer. En omgekeerd vormen voor de Christen, wiens aandacht is gevestigd op Zijn Heiland Die nu leeft aan de rechterhand Gods, de zonden geen probleem.

Naarmate Christus voor onze aandacht gebracht wordt, komt er een innerlijke morele verandering in ons. Dit is niet iets dat wij zelf kunnen bewerken, doch iets dat Christus in ons doet. Iets dat vanzelf gaat, als wij maar aan de voorwaarden voldoen.

Zonde is ongoddelijk en daarom ook onchristelijk. Hoe God over zonde denkt, blijkt uit het lijden en sterven van onze Heer en Heiland.

Hoe meer wij Christus openbaren, hoe meer wij de zonde haten. En toch houdt de Geest van God ons niet met de zonde bezig. Een Christen hoeft zich in 't geheel niet onder de wet van Mozes te stellen om daaronder te leven of wettisch te zijn. De honderd en

één wetten die vele Christenen zichzelf en anderen stellen, zijn nog erger dan de tien geboden van Mozes.

Ik weet wel, dat het vroom schijnt wanneer Christenen bezig zijn met zonden en het bestrijden er van; wanneer zij anderen wijzen op hun zonden en zelf met een ernstig gezicht en rimpels in 't voorhoofd lopen omdat men het zo nauw neemt. Paulus noemt dit: "een schoon gelaat tonen naar het vlees." Gal. 6:11

Het Woord van God leert ons dat wij, die in de Heere Jezus geloven, met Hem gestorven en begraven zijn. Daarom houdt de Geest van God ons niet bezig met zonden; want hoewel wij als Christenen niet altijd voor waar houden, dat wij met Hem gestorven zijn, is het bij God wel waar. God legt geen levensregel op dode mensen.

Wij leven nu onder de bediening des Geestes, d.i. onder de bediening van God, onze Zaligmaker Jezus Christus. "De Heere nu is de Geest." 2Kor. 2:17 Hij is de laatste Adam en is geworden "tot een levend makende Geest". 1Kor. 15:45 De Heiland zegt Zelf: "Want gelijk de Vader de doden opwekt en levend maakt, alzo maakt de Zoon levend wie Hij wil." Joh. 5:21 De Heere Jezus is de Fontein des levens. Ps. 36:10 Hij is het Leven, de Bron, de Oorzaak, de Onderhouder. "In Hem was het leven." Joh. 1:4 Dit is de openbaring van het leven.

In Joh. 3:16 wordt door Hem het leven verkregen.

In Joh. 4:14 is het leven als een bezit.

In Joh. 6:35 wordt het leven onderhouden.

In Joh. 7:38 wordt het leven zichtbaar gemaakt.

In Joh. 10:10 het leven in overvloed.

In Joh. 11:24, 25 het leven in de opstanding.

De Heere Jezus is voor ons álles. Hij is ons leven.....!

"Wie de Zoon heeft, die heeft het leven; wie de Zoon Gods niet heeft, heeft het leven niet." ^{1Joh. 5:12}

Hij is het eeuwige leven. ^{1Joh. 5:20}

Hij is in ons. Dit is de nieuwe mens, "geschapen in ware gerechtigheid en heiligheid". ^{Ef. 4:24}

In ons is de nieuwe mens met een nieuwe natuur: "de goddelijke natuur." ^{2Pet. 1:4}

Naarmate nu deze nieuwe mens met deze natuur openbaar wordt, naar die mate wordt Christus in ons openbaar. Als Paulus zich stelt tegenover de predikers der wet, die zich bezig houden met zonden, zegt hij: "Ik ben met Christus gekruist en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof van de Zoon Gods." ^{Gal. 2:20}

God wil in ons Zijn Zoon openbaren door het nieuwe leven, de nieuwe mens, dat is Christus Die in ons is.

Daarom is het, dat het Woord van God ons bezig houdt met wat wij in Christus zijn en hebben.

De duivel houdt de Christen bezig met de oude mens; maar God zegt: "Wij zijn gestorven, opdat wij in nieuwheid des levens zouden wandelen."

De Bijbel bepaalt ons bij wat Christus

is en wat wij zijn in Hem; de duivel tracht ons daarvan af te leiden door ons vroom met ons zelf en onze zonden bezig te houden. Door het zien van ons zelf worden we veroordeeld en ongelukkig; door het zien op de Heere Jezus worden wij veranderd naar Zijn beeld.

"De Heere nu is de Geest; en waar de Geest des Heeren is, aldaar is vrijheid. En wij allen, met ongedekten aangezichte de heerlijkheid des Heeren als in een spiegel aanschouwende (eigenlijk: weerspiegelende), worden naar dat zelfde beeld in gedaante veranderd van heerlijkheid tot heerlijkheid, als door des Heeren Geest." ^{2Kor. 3:17, 18}

De apostel heeft het hier niet over wat eenmaal zijn zal en waarover de apostel Johannes spreekt in 1Joh. 3:2, doch over wat nú in ons leven zal gebeuren, als wij de heerlijkheid des Heeren in het Woord van God aanschouwen en daaruit leven. Dat is Hem "eten", ons voeden met wat Christus is voor ons. De Heiland heeft gezegd: "Want Mijn vlees is waarlijk spijs en Mijn bloed is waarlijk drank. Wie Mijn vlees eet en Mijn bloed drinkt, die blijft in Mij en Ik in hem." ^{Joh. 6:55, 56} Hem eten is gemeenschap met Hem hebben en dat wil zeggen dat Hij ons kan leiden en onderwijzen in een leven van heiligmaking.

"Gelijkerwijs Mij de levende Vader gezonden heeft en Ik leef door de Vader, also wie Mij eet, die zal leven door Mij." ^{Joh. 6:57}

Hij is de kracht die de nieuwe mens in mij moet openbaar maken. Hoe? Door ons bezig te houden met zon-

den? Nee, door Hem te aanschouwen, Hem te eten, en in Hem te geloven. "Hierin is de liefde Gods geopenbaard, dat God Zijn eniggeboren Zoon gezonden heeft in de wereld, opdat wij zouden leven door Hem." ^{1Joh. 4:9} Ons hart behoort te zeggen: "Heere Jezus, leef mijn leven, want ik kan het niet." Niet Hij en ik samen, niet ik met Zijn hulp, nee, Hij alleen kan en wil het doen, zodra ik ophoud met trachten en streven; want het is genade leven. Het is goddelijk leven, door God geopenbaard "in ons" die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest....." ^{Rom. 8:4}

We zouden ook kunnen zeggen: "die niet naar de oude mens wandelen, maar naar de nieuwe mens." Hoe wandelen wij "naar de nieuwe mens"? Paulus spreekt over een aandoen van de nieuwe mens en een afleggen van de oude mens. ^{Ef. 4:22-24} Wat wil dat zeggen? Hoe kunnen wij daar toe komen? Wel, alleen door geloof. Door te geloven, dat het waar is wat God zegt van ons. Als ik geloof dat ik, d.i. mijn oude mens, met Christus gestorven en begraven ben, dan leg ik de oude mens af. Als ik geloof, dat ik met Christus opgewekt ben en dat nu Christus in mij leeft, doe ik aan de nieuwe mens, die naar God geschapen is in ware rechtvaardigheid en heiligheid. ^{Ef. 4:24}

Gestorven mensen zondigen niet meer en houden zich ook niet bezig met zonden. Levende Christenen houden zich bezig met Hem. Daarom zegt de Schrift: "Alzo ook gijlieden, houdt het daarvoor dat gij wel der zonde (oude mens) dood zijt, maar

Gode levende zijt in Christus onze Heere". ^{Rom. 6:11}

Dan aanvaard ik met dank aan God wat ik in Christus nu geworden ben: een nieuwe schepping.

"Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbij gegaan, zie het is alles nieuw geworden." ^{2Kor. 5:17} Dit is geen ervaring of bevinding, doch een Goddelijke openbaring. Dat is niet iets dat wij kunnen voelen, zien of tasten; we kunnen het alleen maar geloven.

Nu zegt misschien iemand: "Nu ja, dat weet ik ook wel, alle Christenen zijn nieuwe scheppingen."

Maar weten is niet geloven. Weten doen we met ons verstand, geloven doen we met ons hart, met geheel ons innerlijke wezen. Door de waarheid te weten verandert er niets in ons; doch als wij de waarheid geloven, dan verandert er iets, dan worden we gehoorzaam. Als ik geloof, dat ik gestorven ben met Christus, dan aanvaard ik als waarheid een Goddelijke openbaring die ik anders nooit zou weten.

Dan aanvaard ik wat Christus voor mij geworden is. Als ik geloof dat ik met Christus opgewekt ben, is het de Geest van God, die in mij dat opstandingsleven actief maakt. Dan zie ik mijzelf zoals God mij ziet, en God ziet mij alsof ik nog nooit heb gezondigd. Hij heeft al mijn zonden vergeven door het bloed van Zijn Zoon Jezus Christus.

Een heilig God verklaart mij rechtvaardig in Jezus Christus mijn Heiland. Ik kan nu met vrijmoedigheid

ingaan in Zijn gemeenschap op grond van Zijn bloed en niet op grond van mijn wandel.

Hoe belangrijk de wandel van een gelovige ook is, deze kan nooit de grond van gemeenschap met God vormen. "Dewijl wij dan, broeders, vrijmoedigheid hebben om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, op een verse en levende weg, welke Hij ons in gewijd heeft door het voorhangsel, dat is door Zijn vlees en dewijl wij hebben een grote Priester over het huis Gods, zo laat ons toegaan met een waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs, onze harten gereinigd zijnde van het kwaad geweten en het lichaam gewassen zijnde met rein water." ^{Heb. 10:19-22}

Niet wij hebben onze harten gereinigd van het kwaad geweten, neen, dat is geschied toen wij door geloof in Jezus Christus vergeving van de zonden ontvingen op grond van Zijn offerande. Toen was het, dat ook "ons lichaam gewassen is" met rein water, d.i. het woord van God verklaarde ons rein. Wedergeboren door de Geest van God, tot een nieuw leven, als nieuwe scheppingen, zijn we voor God heilig en rein en kunnen daarom op grond van het bloed van Jezus ingaan in de gemeenschap met een heilig en rechtvaardig God.

Evenals onze kinderen in onze gemeenschap moeten leven, en wij daardoor in staat zijn hen op te voeden en te doen leven in overeenstemming met onze wil, zo is het ook dat wij als Gods kinderen in Zijn gemeen-

schap moeten wandelen, opdat Hij ons kan opvoeden en ons brengen tot een leven van heiligmaking. Heiligmaking, zonder welke niemand de Heere zien zal. ^{Heb. 12:14}

In gemeenschap met Hem, of in 't heiligdom zijn, betekent dat Hij onze heiligmaking ter hand genomen heeft en wij Hem "zien". Vele Christenen zien Hem niet, omdat ze bezig zijn met hun zonden.

Wij kunnen in het heiligdom, in de gemeenschap met God gaan, ondanks het feit, dat wij zondigen, omdat God ons in Christus Jezus heilig en onberispelijk ziet. Alleen dan kan onze geestelijke opvoeding plaats vinden. In het heiligdom worden we onszelf kwijt en kan de Geest van God de nieuwe mens actief maken. Toen wij nog niet behouden waren, moesten wij komen zoals wij waren. Velen zouden zich eerst willen veranderen en verbeteren, doch dat kan niet. Nu wij wedergeboren zijn, moeten we leren hoe te leven voor God; we moeten nu komen tot een leven van heiligmaking. Om hier toe te komen moeten we bewust in gemeenschap met God leven, als het ware ingaan in het heiligdom, doch zoals we zijn.

Met al onze zonden en tekortkomingen, met ons karakter, met de oude mens in ons. Dank zij onze Heer en Heiland is dat nu mogelijk geworden. Hij heeft voor ons de weg geopend om met vrijmoedigheid in te gaan in die gemeenschap. En in die gemeenschap kan de Heere Jezus Zijn werk in ons voortzetten, en voleindigen wat Hij begonnen is. ^{Fil. 1:6}

Hoofdstuk 3

"Alzo dan mijn geliefden, gelijk gij altijd gehoorzaam geweest zijt, niet als in mijn tegenwoordigheid alleen, maar veel meer nu in mijn afwezen, werkt uws zelfs zaligheid met vreze en beven; want het is God die in u werkt beide het willen en het werken, naar Zijn welbehagen." Fil. 2:12, 13

Als de apostel Paulus bovenstaande woorden schrijft aan de "heiligen in Christus die te Filippi zijn," is het duidelijk, dat hij dit zegt tot hen die uit genade zalig geworden zijn. Immers hij schrijft aan "heiligen in Christus Jezus." Het gaat hier dus niet om de eerste fase, verlost te worden van de straf der zonde, doch om de tweede fase, verlost te worden van de macht der zonde. Uit deze tekst blijkt reeds, dat dit Gods werk is, die in hen "werkt beide het willen en het werken." Zowel het zalig worden, als het zalig leven is Gods werk door Jezus Christus onze Heer. Daarom lezen we "Jezus Christus, die Zichzelf voor ons gegeven heeft, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid, en Zichzelf een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken." Tit. 2:13, 14

Laat ons niet vergeten wat nu het werk van Christus is in ons, nu Hij zit aan Gods rechterhand. Deze tweede fase der zaligheid zal in ons volbracht worden als wij ons laten onderwijzen door "de zaligmakende genade Gods." Tit. 2:12 Dit is de zaligmakende genade geopenbaard door Jezus Christus. Eerst, omdat Hij Zichzelf gaf als een schuldoffer voor onze zonden en nu omdat Hij Zichzelf gegeven heeft om

ons "matig, rechtvaardig en godzalig" te doen leven in deze tegenwoordige wereld. Dit "matig, rechtvaardig, en godzalig" leven staat in nauw verband met onze openbaring met Hem in heerlijkheid. Daarom zegt ook het volgende vers: "verwachtende de zalige hoop en verschijning der heerlijkheid van de grote God en onze Zaligmaker Jezus Christus." Tit. 2:13

Deze "zalige hoop" wordt in 1Pet. 1:3 een "levende hoop" genoemd. Het is de "voorgestelde hoop," waarvan wordt geleerd dat God deze met een eed heeft bevestigd: "Waarom God, willende de erfgenamen der belofte overvloediger bewijzen de onveranderlijkheid van Zijn raad, met een eed daartussen is gekomen." Heb. 6:17 Daarom ook de vermaning: "Laat ons de onwankelbare belijdenis der hoop vasthouden (want Die het belooft heeft is getrouw)." Heb. 10:23

Het is in verband met deze hoop, dat de apostel later in dit hoofdstuk zegt: "Werpt uw vrijmoedigheid niet weg, welke een grote vergelding des loons heeft. Want gij hebt lijdzaamheid van node, opdat gij, de wil Gods gedaan hebbende, de belofte moogt wegdragen. Want nog een zeer weinig tijds en Hij die te komen staat, zal komen en niet vertoeven." Heb.10:35-37

En de apostel Johannes zegt naar aanleiding van deze zelfde hoop dat het nog niet geopenbaard (zichtbaar) is, wat wij zijn zullen. "Geliefden nu zijn wij kinderen Gods en het is nog niet geopenbaard wat wij zijn zullen. Maar wij weten, dat als Hij geopenbaard zal zijn, wij Hem gelijk zullen

zijn; want wij zullen Hem zien gelijk Hij is." ^{1Joh. 3:2, 3}

Als Johannes deze dingen schrijft, doet hij dat omdat hij weet, dat er een mogelijkheid is dat de kinderen Gods beschaamd zullen staan in de toekomst van Jezus Christus.

"En nu, kinderkens, blijft in Hem, opdat wanneer Hij zal geopenbaard zijn, wij vrijmoedigheid hebben en wij door Hem niet beschaamd gemaakt worden in Zijn toekomst." ^{1Joh. 2:28}

Als Petrus schrijft over deze "levende hoop" en de beproeving des geloofs, als gevolg van leven uit die hoop, zegt hij: "Opdat de beproeving van uw geloof, die veel kostelijker is dan van het goud, hetwelk vergaat en door vuur beproefd wordt, bevonden worde te zijn tot lof en eer en heerlijkheid, in de openbaring van Jezus Christus." ^{1Pet. 1:7}

Het is dus van deze beide één: of "beschaamd gemaakt worden," of "lof en eer en heerlijkheid" ontvangen in de openbaring van Jezus Christus.

Elders wordt gesproken over "loon" en "schade": "Zo iemands werk blijft dat hij daarop (op het fundament) gebouwd heeft, die zal loon ontvangen. Zo iemands werk zal verbrand worden, die zal schade lijden; maar zelf zal hij behouden worden als door vuur." ^{1Kor. 3:14, 15}

De zonden van de christen zijn geoordeeld, en hij is "geschapen in Christus Jezus tot goede werken, welke God voorbereid heeft opdat wij daarin zouden wandelen." ^{Ef. 2:10}

Een christen wordt dus beoordeeld naar zijn werken en en zijn zonden

zijn in Christus geoordeeld.

Paulus accentueert dit onderscheid op de volgende wijze:

"Daarom verdraag ik alles om de uitverkorenen, opdat ook zij de zaligheid zouden verkrijgen, die in Christus Jezus is, met eeuwige heerlijkheid (loon). Dit is een getrouw woord; want indien wij met Hem gestorven zijn, zo zullen wij ook met Hem leven; indien wij verdragen, wij zullen ook met Hem heersen; indien wij Hem verloochenen, Hij zal ons óók verloochenen; indien wij ontrouw zijn, Hij blijft getrouw; Hij kan Zichzelf niet verloochenen." ^{2Tim. 2:10-13}

Hier zien wij het onderscheid weer scherp naar voren gebracht. "Behouden als door vuur" óf "een zaligheid met eeuwige heerlijkheid (loon)"; verdragen en heersen met Hem, óf Hem verloochenen en door Hem verloochend worden, niet wat betreft de behoudenis, doch wat betreft onze positie met Hem. In zoverre wij hier gestorven met Hem leven, zullen wij in de eeuwigheid leven met Hem. Indien wij ontrouw zijn aan de Goddelijke principes, daarom wordt God nog niet ontrouw aan Zijn principes. Hij zal rechtvaardig de levens van Zijn kinderen oordelen.

Wij zullen wegdragen, "hetzij goed, hetzij kwaad." ^{2Kor. 5:10} Om deze dingen is het, dat de apostel zegt: "Werkt uws zelfs zaligheid met vreze en beven, want het is God die in u werkt, beide het willen en het werken naar Zijn welbehagen." ^{Fil. 2:12, 13}

Allereerst willen wij echter vragen of God in alle gelovigen werkt, beide het

willen en het werken, naar Zijn welbehagen. Laat ons eens het begin van deze brief lezen. Daar spreekt de apostel zijn vertrouwen uit: "dat Hij, die in hen een goed werk begonnen is, dat voleindigen zal tot op de dag van Jezus Christus." ^{Fil. 1:6} Dit vertrouwen, is dat een vertrouwen in God of in de gelovigen te Filippi? Uit het tekstverband blijkt duidelijk dat de apostel dit vertrouwen stelt in de kinderen Gods aldaar. En waarom dan, vragen wij? Het antwoord is duidelijk, want Paulus zegt "Ik dank mijn God, zo dikwijls als ik uwer gedenk (altijd in al mijn gebed voor u allen met blijdschap het gebed doende) over uw gemeenschap aan het evangelie, van de eerste dag af tot nu toe." ^{Fil. 3:5}

In deze kinderen Gods werd het leven Gods door de Geest van God openbaar. Zij beleefden wat zij in het evangelie door geloof hadden aanvaard. Op dezelfde wijze spreekt hij tot de kinderen Gods te Efeze:

"Daarom ook ik, gehoord hebbende het geloof in de Heere Jezus dat onder (in) u is en de liefde tot al de heiligen, houd niet op voor u te danken, gedenkende uwer in mijn gebeden, opdat de God en Vader der heerlijkheid u geve de geest der wijsheid en der openbaring in Zijn kennis, namelijk verlichte ogen uws verstands, opdat gij moogt wéten, welke is de hoop van Zijn roeping, en welke zij de heerlijkheid Zijner erfenis in de heiligen en welke de uitnemende grootheid Zijner kracht is aan ons die geloven, naar de werking der sterkte Zijner macht." ^{Ef. 1:15-19}

Bij het een behoort het ander. De hoop Zijner roeping, de heerlijkheid Zijner erfenis en de uitnemende grootheid Zijner erfenis kennen, is het gevolg van de openbaring van geloof en liefde.

Zo schrijft hij ook aan de Kolossensen dat de hoop, voor de gelovige weggelegd, het gevolg is van het geloof in Christus Jezus en van de openbaring der liefde tot alle heiligen. ^{Kol. 1:3-6}

Dit principe van voorwaarde en gevolg vinden we in bijna alle nieuwtestamentische brieven.

Nee, als Paulus in Fil. 1:6 zegt: "Vertrouwende dit, dat Hij die in u een goed werk begonnen is, dat voleindigen zal tot op de dag van Jezus Christus", dan geschiedt dat voleindigen niet in alle gelovigen, doch wel in hen, in wie dat geloof in de liefde openbaar wordt. Daarom zegt hij vervolgens: "gelijk het mij recht is dat ik van u allen dit gevoel, omdat ik in mijn hart houd, dat gij, beide in mijn banden en in mijn verantwoording van het Evangelie, gij allen, zeg ik, mijner genade deelachtig zijt." ^{Fil. 1:7}

God is in ons een goed werk begonnen. Hij heeft ons het eeuwige leven gegeven. Kan Hij nu ook in ons dat werk voleindigen door in ons dat eeuwig leven te openbaren? Dat eeuwig leven wil niet alleen zeggen dat wij eeuwig leven, maar tevens dat dat leven is Christus in ons. Door onze wedergeboorte ontvingen wij dat leven. Dat leven is het leven van Christus: "Jezus Christus; Deze is de waarachtige God en het eeuwige leven." ^{1Joh. 5:20}

Wie de Zoon heeft, die heeft het leven; wie de Zoon Gods niet heeft, die heeft

het leven niet." ^{1Joh. 5:12} Ook Paulus zegt immers: "Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij." ^{Gal.2:20}

Het leven dat wij hebben ontvangen is geen ander leven dan dat van Christus. God gaf ons dat leven opdat het leven van Christus hier op aarde zou voortgezet worden. Dus opdat Hij vol-eindigen kan in ons wat Hij begonnen is. Dit is de tweede fase van de zaligheid, waarin het karakter van onze Heer en Heiland als vrucht van de Geest openbaar wordt, n.l. "liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, matigheid." ^{Gal. 5:22}

Dat is de zaligmakende genade Gods, die ons onderwijst, "dat wij de goddeloosheid en de wereldse begeerlijkheden verzakende, matig en rechtvaardig en godzalig leven zouden." ^{Tit. 2:12}

Daarvoor heeft onze Zaligmaker Zichzelf thans, nu wij de eerste fase der zaligheid hebben, voor ons gegeven, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid en Zichzelf een volk zou reinigen ijverig in goede werken.

^{Ti.2:14} Hij heeft in ons een goed werk aangevangen. Wij staan nu heilig en onberispelijk voor God door Zijn bloed. Doch de Heiland wil ook, dat wij dit zullen beleven. Hij wil ook, dat wij heilig en onberispelijk zullen zijn in al onze wandel. Doch dat is evenzeer Zijn werk. Hij wenst dat in ons te vol-eindigen. Hoe kan dat dan in ons openbaar worden? Door ons best te doen? Door trachten en streven, door bidden en smeken? Nee! Die zaligheid is de onze geworden door te geloven in de boodschap die God heeft gegeven

over Zijn Zoon Jezus Christus.

Zo is het ook met de tweede fase der zaligheid, namelijk om heilig en onberispelijk te zijn voor de Heere Jezus in onze wandel. Dat is het werk van Christus in ons door Zijn Geest op één voorwaarde. Deze voorwaarde is, in het geloof blijven, Dat wil zeggen: nu wij behouden zijn, blijven geloven in de Heere Jezus Christus, die nu leeft en zit aan de rechterhand Gods.

De apostel Paulus vermaant ons onszelf te onderzoeken of wij in het geloof leven. Hij zegt: "Onderzoekt uzelf, of gij in het geloof zijt, beproeft uzelf, of kent gij uzelf niet, dat Jezus Christus in u is?"

^{2Kor. 13:5} Kennen wij ons zelf zo, dat het leven dat wij openbaren is een leven door de Geest, Die in ons het leven van Christus openbaart, of kennen wij ons zelf zo, dat ons eigen-ik-leven openbaar wordt? Hebben wij een christelijk leven of is ons leven door de Geest van God, Christus' leven geworden?

Dit laatste wordt in ons openbaar als wij in het geloof blijven. "En Hij heeft u die eertijds vervreemd en vijanden door het verstand in de boze werken, nu ook verzoend in het lichaam Zijns vleses door de dood (heen), opdat Hij u zou heilig en onberispelijk voor zich stellen, indien gij maar blijft in het geloof gefundeerd en vast en niet bewogen wordt van de hoop van het Evangelie, dat gij gehoord hebt." ^{Kol. 1:21-23} Als God een "indien" plaatst tussen ons en zegen kunnen we overtuigd zijn, dat dit "indien" in ons leven moet openbaar worden, om ooit de zegen, aan de voorwaarde van het "indien" verbonden, te krijgen.

Hoofdstuk 4

"Zijt heilig want Ik ben Heilig. En indien gij als een Vader aanroept Den-gene die zonder aanzien des persoons oordeelt naar eens iegelijks werk, zo wandelt in vreze den tijd uwer inwo-ning." ^{1Pet.1:16, 17}

Het Woord van God richt zich hier tot kinderen Gods, die uitverkoren zijn naar de voorkennis van God de Vader, "in de heiligmaking des Geestes." ^{1Pet. 1:2}

Dat wil zeggen dat de Heilige Geest van God hun heiligmaking moet be-werkstelligen en dus dat het God is die in hen "werkt, beide het willen en het werken naar Zijn welbehagen." ^{Fil. 2:13} In bovenstaande tekst wordt niet gesproken over zonden, doch over werk. Immers "wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus tot goe-de werken, welke God voorbereid heeft, opdat wij daarin zouden wan-delen." ^{Ef. 2:10} Onze Heiland heeft, wat onze zonden betreft, gezorgd, dat deze vergeven werden en heeft ons gerei-nigd door Zijn bloed.

Thans wil Hij ons door Zijn Geest brengen tot een leven vol van goede werken. ^{1Tim. 2:10} "Maar (hetwelk de vrouwen betaamt, die de godvruchtig-hed belijden) door goede werken, ge-tuigenis hebbende van goede werken: zo zij kinderen opgevoed heeft, zo zij gaarne herbergt, zo zij der heiligen voeten heeft gewassen, zo zij de ver-drukten genoegzame hulp gedaan heeft, zo zij alle goed werk nagetracht heeft." ^{1Tim. 5:10}

"Beveel de rijken in deze tegenwoor-dige wereld, dat zij niet hoogmoedig zijn, noch hun hoop stellen op de on-

gestadigheid des rijkdoms, maar op den levende God, Die ons alle dingen rijkelijk verleent om te genieten; Dat zij weldadig zijn, rijk worden in goe-de werken, gaarne mededelende zijn, en gemeenzaam; leggende zichzelf weg tot een schat een goed funda-ment tegen het toekomstige, opdat zij het eeuwige leven verkrijgen mogen." ^{1Tim. 6:17, 18, 19}

"Opdat de mens Gods volmaakt zij, tot alle goed werk volmaaktelijk toege-rust." ^{2Tim. 3:17}

"Betoon uzelf in alles een voorbeeld van goede werken, in de leer onver-valstheid, deftigheid (eerbied), op-rechtheid (zuiverheid)." ^{Tit. 2:7}

"Die Zichzelf voor ons gegeven heeft, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid, en Zichzelf een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken." ^{Tit. 2:14}

"Dit is een getrouw woord, en deze dingen wil ik, dat gij ernstelijk beves-tigt, opdat degenen, die aan God ge-loven, zorg dragen, om goede werken voor te staan; deze dingen zijn het, die goed en nuttig zijn de mensen." ^{Tit. 3:8}

"En dat ook de onzen leren, goede wer-ken voor te staan tot nodig gebruik, opdat zij niet onvruchtbaar zijn." ^{Tit. 3:14}

"En laat ons op elkander acht nemen, tot opscherping der liefde en der goe-de werken." ^{Heb. 10:24}

"Wat nuttigheid is het, mijn broeders, indien iemand zegt, dat hij het geloof heeft, en hij heeft de werken niet? Kan dat geloof hem zaligmaken?" ^{Jak. 2:14}

"Alzo ook het geloof, indien het de werken niet heeft, is bij zichzelf dood." ^{Jak. 2:17}

"Maar wilt gij weten, o ijdel mens, dat het geloof zonder de werken dood is?"

Jak. 2:20

We lezen: "Een ieders werk zal openbaar worden; want de dag zal het doen blijken, dewijl het door vuur ontdekt wordt; en hoedanig eens ieders werk is, zal het vuur beproeven. Zo iemands werk blijft, dat hij daarop gebouwd heeft, die zal loon ontvangen. Zo iemands werk zal verbrand worden, die zal schade lijden; maar zelf zal hij behouden worden, doch also als door vuur." ^{1Kor. 3:13-15}

Dus omdat Hij, die wij als Vader aanroepen, ieders werk zal beoordelen, zonder aanzien des persoons, moeten wij de tijd onzer inwoning "in vreze" wandelen. Paulus spreekt dikwijls over die "vreze" en verbindt er gewoonlijk "beven" aan, omdat die "vreze" leidt tot beven. Hij zegt "En ik was bij ulieden in zwakheid en in vrees en in vele beving." ^{1Kor. 2:3}

Het was zijn bewustzijn van zwakheid dat deze vrees en beving teweegbracht. In ditzelfde verband lezen wij ook: "Maar wij hebben deze schat in aarden vaten, opdat de uitnemend der kracht van God zij en niet uit ons." ^{2Kor. 4:7}

En aan de dienstknechten schrijft Paulus: "Gij dienstknechten, zijt gehoorzaam aan uw heren naar het vlees, met vreze en beven, in eenvoudigheid uws harten, gelijk aan Christus." ^{Ef. 6:5}

Dus als wij lezen: "werkt uws zelfs zaligheid met vreze en beven", dan is het ons bewustzijn van zwakheid dat dit

vrezen en beven teweegbrengt in de tegenwoordigheid Gods. Hoe zwak, nietig en klein voelen wij ons in Zijn tegenwoordigheid. Wat een hulpeloze onmacht komt over ons, als we ons bewust worden, dat het God is die in ons werkt, beide het willen en het werken naar Zijn welbehagen.

't Is nu ongeveer veertig jaar geleden dat Dr. C. I. Scofield, de redacteur van de "Scofield Bible", een man Gods, toen ik hem ontmoette, zijn beide handen op mijn schouders legde en zei: "Broeder de hand van God is op u en Hij roept u voor Zijn dienst, daarvan ben ik zeker." Op dat moment kwam er over mij vreze en beving en toch, ik stond slechts tegenover een mens, die, hoewel ik hem boven allen achtte en eerde, ook maar een uit genade zalig geworden zondaar was.

Wat moet er in de profeet Jesaja zijn omgegaan toen hij in de tegenwoordigheid Gods, uitriep: "Wee mij! want ik verga, dewijl ik een man van onreine lippen ben." Of in Daniël, als hij zegt: "Want wat mij aangaat, van nu af blijft er geen kracht in mij en geen adem is in mij overgebleven." ^{Dan. 10:17}

Paulus was bevende en verbaasd toen hij tot de ontdekking kwam dat die Jezus, die hij vervolgde, tot hem sprak. Zo zal het ons gaan, als we door geloof tot het bewustzijn komen dat het God is, die in ons werkt.

In bovenstaande tekst blijkt het, dat twee begrippen onafscheidelijk met elkaar verbonden zijn, nl. heiligmaking en werk. Heiligmaking open-

baart zich in "werken". Paulus dankt God voor de gelovigen te Thessalonica, omdat in hen openbaar wordt het resultaat van een heilig leven en zijn bede is dat dit proces van heiligmaking voortgang mag vinden. "En de God des vredes zelf heilige u geheel en al; en uw geheel oprechte geest en ziel en lichaam worde onberispelijk bewaard in de toekomst van onze Heere Jezus Christus." ^{1Thes. 5:23}

Ook zegt hij: "En de Heere vermeerderde u en make u overvloedig in de liefde..... om onberispelijk te zijn in heiligmaking voor onze God en Vader in de toekomst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen." ^{1Thes. 3:12,}

¹³ Daarom spreekt hij van het "werk des geloofs," en "de arbeid der liefde," en "de verdraagzaamheid der hoop op onze Heere Jezus Christus." ^{1Thes. 1:3}

Heiligmaking die zich manifesteert in "werk" is altijd met het oog op de toekomst van onze Heere Jezus Christus en onze openbaring met Hem in heerlijkheid.

Nu is het ontegenzeggelijk waar, dat heiligmaking en leven in zonde niet samengaan, doch het is evenzeer waar, dat heiligmaking ons niet bezig houdt met zonden, doch met de Zoon. Heiligmaking zondert ons af, isoleert ons, separeert ons, omdat het ons brengt in gemeenschap met God en met Jezus Christus. In dit levensproces is het God, Die in ons werkt beide het willen en het werken naar Zijn welbehagen. En naarmate dit door de Geest van God geschiedt zondigen wij niet. Dan wordt er een nieuwe persoonlijkheid

openbaar en wordt in de praktijk van 't leven waar, wat Paulus zegt: "Niet meer ik, maar Christus leeft in mij." ^{Gal. 2:20} Dat leven is Goddelijk leven en kan alleen door God geleefd worden. Dus is het God die in ons werkt. Daarom zegt Petrus: "Zo wandelt in vreze de tijd uwer inwoning", en spreekt Paulus van "vreze en beven," want het is God die in u werkt.

Geloven wij dat? Of gaan wij als christenen door ons dagelijks leven heen zoals duizenden anderen, die zich bewust zijn dat zij het eigendom van Christus zijn en daarom menen dat ze nu hun uiterste best moeten doen om in een leven naar de wet van Mozes hun dankbaarheid te openbaren? Is het ons nog niet duidelijk geworden dat het leven, dat Gods wil en werk in ons werkt, het leven van Christus is, zodat niet meer ik, maar Christus in mij leeft? Dat leven openbaart zich inderdaad in "werken," doch niet de werken der wet. De Wet kwam niet hoger dan onze eigen liefde: "Hebt uw naaste lief als u zelf." Doch het leven van Christus is de openbaring van Zijn liefde. "Hebt elkander lief zoals Ik u heb liefgehad." ^{Joh. 13:34} Dat kan alleen God in ons doen. Dat is niet ons werk voor God, maar Gods werk in ons.

Daarom is het vrezen en beven alleen maar mogelijk, als we in het geloof leven en dus door geloof aanvaarden onze positie in Christus voor God. Dat we in het voortdurende bewustzijn leven, dat:

Onze zonden vergeven zijn door Zijn bloed.

Wij gerechtvaardigd zijn van onze zonden.

Wij bekleed zijn met Zijn gerechtigheid.

Wij voor God, wat onze oude mens betreft, gestorven en begraven zijn.

Wij wedergeboren zijn door de Geest van God.

Het leven van Christus nu in ons is door de nieuwe mens, die geschapen is in ware gerechtigheid en heiligheid.

Wij kinderen des lichts zijn, omdat wij in het licht wandelen.

"Maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, zo hebben wij gemeenschap met elkander." ^{1Joh. 1:7}

In het licht wandelen is gemeenschap hebben met God en met Jezus Christus onze God en Zaligmaker. Jesaja stond in dat licht; Daniël stond in dat licht. Dat licht omscheen Paulus. Wij mogen door geloof in dat licht staan, d.i. in gemeenschap met God gaan.

Is dat ingaan met vreze en beven? Nee, want dan kwamen wij nooit in het licht of in gemeenschap. Nee, het ingaan is met vrijmoedigheid op grond van het verlossingswerk van Christus; doch als wij ingegaan zijn, begint het uitwerken van de zaligheid, die wij hebben ontvangen door te geloven in de Heere Jezus Christus en die gekruisigd en opgestaan. Dit uitwerken van de zaligheid is met vreze en beven. We leven dan bewust in gemeenschap met de levende God.

"Dewijl wij dan, broeders, vrijmoedigheid hebben om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, op

een verse en levende weg welke Hij ons ingewijd heeft door het voorhangsel, dat is door Zijn vlees, en dewijl wij hebben een grote Priester over het huis Gods, zo laat ons toegaan met een waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs, onze harten gereinigd zijnde van het kwaad geweten, en het lichaam gewassen zijnde met rein water." ^{Heb. 10:19-22}

Met "vrijmoedigheid" ingaan in de tegenwoordigheid Gods, in Zijn gemeenschap op grond van het bloed van Christus. Hier is geen "vreze of beven." Dit is, in het licht wandelen. Dit is bewust leven in de tegenwoordigheid Gods, in gemeenschap met onze God en Zaligmaker Jezus Christus.

Waartoe ingaan in het heiligdom? Waarom in het licht wandelen? Omdat in het heiligdom of in het licht de Heere Jezus in staat is in ons te voleindigen wat Hij begonnen is. Hij is begonnen met ons het eeuwige leven te geven, d.i. "Christus in ons". Hij wil voleinden wat Hij begonnen is door dat leven in ons te openbaren, d.i. dat niet ik leef maar dat Christus leeft in mij.

In vers 35 van dit hoofdstuk zegt de apostel: "Werpt uw vrijmoedigheid niet weg, welke een grote vergelding des loons heeft." Vanwaar die vrijmoedigheid? Omdat Christus ons door één offer in eeuwigheid volmaakt heeft en omdat een heilig en rechtvaardig God ons, voor wat de natuurlijke mens betreft, ziet als gestorven en begraven met Christus Jezus onze Heer, doch ook met Hem opgewekt..... God heeft ons rechtvaardig verklaard

en op grond van het werk van Christus kunnen wij ingaan in de gemeenschap met een heilig God en Jezus Christus onze Heer.

Als we dus ingaan in het heiligdom of in het licht, komen we zoals we zijn, met al onze gebreken, zonden en tekortkomingen, met volle vrijmoedigheid, opdat de Heer Jezus in ons voleindigen kan het werk dat Hij begonnen is. In dat licht, d.i. het Woord van God door de Geest van God op onze harten toegepast, lezen we hoe zondig wij zijn en telkens weer worden we gewezen op wat niet behoort en zondig is.

Het is in die gemeenschap, dat wij onze zonden belijden. En laat ons hierbij maar dadelijk zeggen, dat er zonder berouw geen belijdenis kan plaats vinden. Doch "indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve en ons reinige van alle ongerechtigheid." ^{1Joh. 1:9}

In die gemeenschap leren we eerst verstaan hoe donker en zondig het er van binnen bij ons uitziet. Dit openbaar maken van wat wij zijn duurt wellicht ons leven lang. Doch indien de Geest van God in staat is onszelf te doen kennen en wij dadelijk onze zonden belijden, leven we ook in een onbedroefde Heilige Geest en is de Heer in staat door Zijn Geest in ons dat nieuwe leven, de nieuwe mens dat is "Christus in ons", actief te maken. Dat is het werk van Christus, Die in ons voortzet het werk dat Hij begonnen is.

"Jezus Christus die Zichzelf voor ons (Gemeente) gegeven heeft, opdat Hij

ons zou verlossen van alle ongerechtigheid en Zichzelf een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken." ^{Tit. 2:14}

Hierom spreekt Petrus van "vreze" en Paulus van "vreze en beven." Als wij in geloof ingaan in de tegenwoordigheid van God, dan kan het niet anders of onze machteloosheid, ons besef van genade, ons besef van onwaarde, wordt in ons wakker. Dan leren we verstaan hoe gemakkelijk het is onszelf te misleiden, hoe licht wij ons zelf op de troon plaatsen. De heilige Geest van God is bezig alle "bitterheid en toornigheid en gramschap en geschreeuw en lastering van ons te weren." ^{Ef. 4:31} De vruchten van ons eigen ik. De Heilige Geest is bezig om in ons openbaar te maken: "liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid en matigheid." ^{Gal. 5:22}

Hierdoor ontstaat, in de gemeenschap met God, de strijd. Want als wij door de Geest wandelen, volbrengen wij "de begeerlijkheid van het vlees niet, want het vlees begeert tegen de Geest en de Geest tegen het vlees; en deze staan tegen elkander, also dat gij niet doet hetgeen gij wildet." ^{Gal. 5:16, 17}

Wij (onze oude mens) willen liever zondigen. Het leven door de Geest beliet ons dit; er komt een nieuwe wil in ons, het leven van Christus, actief door God de Geest. In 't geloof levend, zijn we ons bewust van wat er innerlijk in ons plaats vindt en beginnen we wat in ons plaats vindt, te overwegen en te toetsen aan het Woord van God. Paulus zegt: "Ziet dan hoe gij voor-

zichtig wandelt, niet als onwijken, maar als wijzen." ^{Ef 5:15}

Ik heb eens een kat zien lopen over een muur waar men glasscherven ingemetseld had, om overklimmen te voorkomen. Ik verwonderde mij, hoe voorzichtig dit beest liep en dacht toen aan deze tekst. Voorzichtig, stap voor stap, met vreze en beven. Immers, het is God die in ons werkt. Hoe gemakkelijk zien we onze eigen "goede werken" aan voor Gods werk. Onze geest is zo besmet door allerlei leringen die niet in overeenstemming zijn met de woorden Gods. Ons vlees is besmet door de aanraking met een zondige wereld en door onze natuurlijke onreinheid. Niettemin is het God de Almachtige, de Schepper van hemel en aarde, die door Zijn Geest (God de Geest) in ons werkt. De bede van de apostel Paulus voor de gelovigen te Efeze is, dat hun gegeven wordt: "Verlichte ogen uws verstand, opdat gij moogt weten..... welke de uitnemende grootheid Zijner kracht is aan ons, die geloven, naar de werking der sterkte Zijner macht, die Hij gewrocht heeft in Christus, toen Hij Hem uit de doden heeft opgewekt en Hem heeft gezet aan Zijn rechterhand in de hemel." ^{Ef. 1:18-20}

"Die geloven!" Dit geloven is nu! Het is niet geloven in een gestorven Christus, doch geloven in een levende Christus. Dat geloof verwekt in ons "vreze en beven." Geen "vreze en beven" uit oorzaak van angst, doch "vreze en beven" uit heilige eerbied en bewuste onwaardigheid.

Hoofdstuk 5

"Heiligmaking, zonder welke niemand de Heere zien zal."

Mensen zijn zeer geneigd zichzelf over een of ander onderwerp een opinie te vormen en als zij dan een opinie hebben, hieraan vast te houden en deze te verdedigen met alle kracht van reden. Dikwijls blijkt, dat, naarmate de mening die men heeft weinig grond heeft, deze met des te meer energie vastgehouden wordt. Vele christenen hebben zich een gedachte gevormd over "heiligmaking." De vraag is echter, of deze gedachte gegrond is op het woord van God. Immers de Bijbel spreekt over heiligmaking en de Bijbel alleen is in staat ons in te lichten wat met dat woord wordt bedoeld.

Wat betekenen in de Heilige Schrift woorden als "heilig," "geheiligd" of "heiligmaking." Deze woorden hebben alle dezelfde betekenis en daarom spreken we hier gemakshalve slechts over "heiligmaking."

Het eerste gebruik van een woord dat de Heilige Geest in het Woord van God maakt, is altijd van groot belang. In Gen. 2:3 wordt het woord "geheiligd" het eerst gebruikt: "En God heeft den zevenden dag gezegend en dien geheiligd."

De zevende dag was een dag als alle andere dagen; daarin was geen onderscheid en God had ook de derde of de vierde dag kunnen nemen. Doch God nam de zevende dag en zonderde deze af van de andere dagen en heeft deze dag "geheiligd." Door deze daad Gods maakte Hij deze zevende dag tot een

bijzondere dag, tot Zijn dag. Hierdoor verschilde deze dag niet van andere dagen behalve dat het een dag was die door God voor God terzijde was gezet en op bijzondere wijze Zijn eigendom werd.

In Ex. 13:2 lezen we: "Heilig Mij alle eerstgeborenen, wat enige baarmoeder opent onder de kinderen Israëls, van mensen en van beesten: dat is Mijn." We zien dus dat het Woord van God ook over "heilige" beesten spreekt: doch deze beesten waren niet anders dan andere beesten. Vóór hun heiligmaking of na hun heiligmaking verschilden ze in niets van andere dieren. Zij ervoeren niets bijzonders, noch werd hun aard of karakter veranderd. Zo was het ook met de "geheiligde" kinderen. Nadat zij geheiligd waren openbaarden zij dezelfde karakters als vóór dezen. Toch had God een onderscheid gemaakt tussen hen en de andere kinderen. Hij had hen afgezonderd. "Dat is van Mij."

In Ex. 19:23 vinden wij een "heiligmaking", doch nu niet van mens of dier, doch van een berg: "Paal de berg af en heilig hem." Hier is het dus een deel van de aarde, dat "geheiligd" is. Voor en na de heiliging van de berg was er geen verandering in de berg ontstaan. God had deze berg terzijde gezet voor een speciaal doel.

In Ex. 40:9-13 is het de tabernakel die "geheiligd" wordt en al wat daarin is, al zijn gereedschap, het altaar en het wasvat. Tevens werden Aäron en zijn zonen gezalfd. "En gij zult Aäron de heilige klederen aantrekken en gij zult hem zalven en hem heiligen."

In het Nieuwe Testament vinden we telkens weer dat woord "heilig", "geheiligd" of "heiligmaking".

Het woord "heiligen", dat van gelovigen gezegd wordt, is in het Woord van God zeer gewoon. De "heiligen" zijn gewoon diegenen, die door God geheiligd en dus terzijde gezet zijn voor Zijn dienst. Het is een naam die toebehoort aan alle gelovigen, want alle gelovigen zijn geheiligd en daardoor worden ze "heiligen".

De Heilige Geest richt zich in de brieven gewoonlijk tot de "heiligen" die in Christus zijn. Het is de naam voor alle gelovigen en niet een aanduiding voor sommige gelovigen, in tegenstelling met anderen. Zij werden geen "heiligen" doordat zij een zekere ervaring meemaakten na hun behoudenis, of omdat zij een strenge, religieuze levensopvatting nastreefden. Zij waren heilig omdat God ze als zodanig geroepen heeft uit de duisternis tot Zijn wonderbaar licht. Vraag aan een politiemans hoe hij een politiemans werd en hij zal u antwoorden dat hij als zodanig werd aangesteld. Niet omdat hij een uniform aantrok en trachtte te leven als een politiemans. Nee, zijn aanstelling maakte hem tot een politiemans. Dat werd zijn roeping en daarna behoorde hij ook als een politiemans te handelen en de plichten, bij die roeping behorend, na te komen.

Zo is ook de gelovige geheiligd en is dus een heilige krachtens Goddelijke aanstelling. Hij is geroepen tot een hoge verantwoordelijke positie en omdat hij een heilige is kán hij ook als zodanig handelen. De heilige,

evenals de politieman, kan zeer onverschillig staan tegenover zijn roeping en veel tekort komen in het nakomen van zijn verantwoordelijkheid, hij kan zich moeten schamen voor zijn levensopenbaring en toch is en blijft hij een heilige.

Neem nu bv. de gemeente te Korinthe. Waren dat nu christenen, die godzalig leven openbaarden? En toch werd de brief gericht aan "heiligen". Zij stonden "geestelijk" op een laag peil: onder hen waren zonden, die zelfs onder de heidenen niet genoemd werden. Paulus kon tot hen niet spreken als tot geestelijken, maar als tot jonge kinderen. Toch waren zij "heilig", hoewel hun wandel zeer onheilig was.

Zij waren "heiligen" om de enige en voldoende reden, dat God hun geroepen en aangesteld had als "heiligen". Als God een mens heiligt en hem heilig verklaart, wie kan dat dan tegen spreken. De gelovige is "heilig" want God heeft Zijn hand op hem gelegd en gezegd "gij zijt Mijn".

"Onze Heere..... Die ons heeft zalig gemaakt en geroepen met een heilige roeping. Niet naar onze werken." Hier vinden wij eerst "zaligmaking" en dan de "heiligmaking" die niets met onze werken te maken hebben, doch naar "Zijn eigen voornemen en genade." ^{2Tim. 1:8, 9}

Isaäk had twee zonen: Ezau en Jakob. Jakob was van God verkoren vóórdát hij geboren werd; afgezonderd tot God vóórdát hij was geboren. Jakob was geheiligt vóórdát hij ter wereld kwam en lang voordat hij enige bewuste ervaring had. Toch was zijn levensge-

drag dikwijls in grote tegenstelling met zijn roeping.

"Maar heiligt God den Heere in uw harten." ^{1Pet. 3:15}

De N.B.G. vertaling heeft: "Heilig Christus als de Heere in uw harten." Dit is een machtige tekst: heilig God in uw harten. Wij hebben stil gestaan bij het Woord van God waarin gesproken wordt van Gods werk in het heiligen van mensen, doch hier wordt de mens geroepen God te heiligen: heilig God (of Christus) in uw harten als Heer van alles. Dit is het geheim van een toegewijd, heilig leven. Christus erkennend als Heer van alles.

Alle dingen in ons leven komen dan op de rechte plaats, als Hij werkelijk als de Heer op de troon van ons hart zit. Dan zal de Christen kunnen zeggen: er is geen woord, dat uit mijn mond uitgaat of het is ondergeschikt aan de Heer, mijn Meester; er wordt geen daad door mij begaan of deze is ondergeschikt aan Hem. Heilig Christus in uw hart als Heer, en als dat zo is wordt uw leven een leven van heiligmaking. Als we kunnen zeggen: "Ik wens geen gedachten dan van U, ik verlang geen wensen dan wat Gij wilt, ik wens geen woorden anders dan welke ik spreek tot Uw eer, ik wens alleen bezig te zijn met wat U aangaat, dan erkennen en zoeken we in volle overeenstemming te zijn met Gods grote daad van heiligmaking. Hieruit blijkt, dat de waarheid over heiligmaking een subjectieve en een objectieve zijde heeft. Onze zijde en Gods zijde.

We zullen echter eerst de objectieve, dat is Gods zijde, moeten erkennen, opdat de subjectieve, d.i. onze zijde, openbaar zal kunnen worden. Naarmate wij Gods zijde aanvaardden zullen wij onze zijde kunnen openbaren door de Heilige Geest. Dat wij geheiligd zijn, is, omdat er in ons iets is dat heilig is. Dit heilige is de nieuwe mens, "die naar God geschapen is in ware rechtvaardigheid en heiligheid."

Ef. 4:24

Deze nieuwe mens kan niet zondigen. Hij is uit God geboren. Voor God is de oude mens dood en leeft nu de nieuwe mens in ons. Daarom vermaant het Woord van God ons dat voor waar te houden. "Alzo ook gijlieden, houdt het daarvoor dat gij wel der zonde (oude mens) dood zijt, maar Gode levende zijt in Christus Jezus onze Heer." Rom 6:11

Dit is leven uit het geloof; het is voor waar houden, wat God ons in Zijn Woord zegt. Geloven dat wij heilig zijn is een zaak van het hart. Het is een zich ten alle tijde bewust zijn van onze positie in Christus Jezus onze Heer. Hierdoor kan Christus zich aan ons openbaren en aanschouwt en begrijpt het geloof Hem. Als we dan ook lezen "jaagt de vrede na met allen en de heiligmaking, zonder welke niemand den Heere zien zal", heeft dit "zien" niet van doen met aanschouwen, zoals wij elkaar aanschouwen, doch met verstaan, begrijpen, en daarom met gemeenschap.

Dertien verschillende griekse woorden zijn in onze Bijbel vertaald door

zien in een andere vorm. Het woord dat hier gebruikt wordt, bedoelt niet zozeer de daad van zien, doch de staat en conditie waarin hij is aan wiens oog het voorwerp vertoond wordt en betekent daarom "waarlijk begrijpen, verstaan".

Zonder heiligmaking begrijpen en verstaan wij God niet. Hoewel wij heilig zijn van Gods zijde, zullen wij God niet kunnen begrijpen, niet verstaan, tenzij wij God heiligen in onze harten. Hoe kan dat? Hoe kunnen wij God heiligen in onze harten?

Van Petrus lezen we: "Maar gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilig volk, een verkregen volk, opdat gij zoudt verkondigen de deugden desgenen die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht." 1Pet. 2:9

Ik zou uw aandacht willen vestigen op de laatste zinsnede, "die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht." Dit is een Goddelijke openbaring van een wonderbaar feit. Wij zijn van de duisternis in het licht gebracht. Paulus zegt: "Want gij waart eertijds duisternis, maar nu zijt gij licht in den Heere; wandelt als kinderen des lichts." Ef. 5:8

Deze dingen kunnen wij met ons verstand in ons opnemen, maar het is mogelijk dat het niet verder komt dan ons verstand. Het is mogelijk, dat zo iets wonderlijks als "licht te zijn in den Heere" niet door eenvoudig geloof in

ons hart ervaren wordt. Verstandelijke kennis zegt niets en kan alleen veroordelen, tenzij wat wij door het verstand leren kennen in ons hart neerdaalt en dus door ons werkelijk geloofd wordt.

Als wij geloven, dat wij "uit de duisternis" geroepen zijn "tot Zijn wonderbaar licht" weet u wat er dan gebeurt? Wel, dan wandelen wij in het licht, dat is in gemeenschap met Christus.

"Indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, zo hebben wij gemeenschap met elkander." ^{1Joh. 1:7}

Uit het derde vers van dit hoofdstuk blijkt, dat die gemeenschap is met de Vader en met Zijn Zoon Jezus Christus. In het licht wandelen betekent ontdekt te worden aan ons zelf. Daarom volgt in het negende vers: "indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve en ons reinige van alle ongerechtigheid." In het licht wandelen wil zeggen dat wij God in staat stellen zich aan ons te openbaren door Zijn Geest. Wij lezen: "dat de Zoon Gods gekomen is, en ons het verstand gegeven heeft opdat wij de Waarachtige kennen." ^{1Joh. 5:20}

In het licht leven is in gemeenschap leven. In Gods gemeenschap kan de Geest ons Christus openbaren; Hij kan van het Zijne nemen en ons geven. Daardoor is het mogelijk, dat wij Christus als Heer in onze harten heiligen en dan onderwijst de Geest ons, omdat wij verstand ontvangen hebben de Waarachtige te kennen, God als Heer te zien, te verstaan en te begrijpen.

Hoofdstuk 6

"Opdat gij Zijn voetstappen zoudt navolgen." ^{1Pet. 2:21}

Heiligmaking is een Goddelijke daad, waardoor elke zondaar die gelooft in de Heere Jezus als zijn Verlosser en Zaligmaker, heilig verklaard wordt. Dat is Gods zijde.

Onze zijde is, dit voor waar te houden en dienovereenkomstig te handelen. Dat betekent dat wij nu als gelovigen in het licht wandelen, dus in gemeenschap met onze Heer. Als wij uit de duisternis geroepen zijn tot Zijn wonderbaar licht, laat ons dan ook in het licht wandelen. Als God ons overgebracht heeft van de duisternis in het licht, van de dood in het leven, laat ons dat dan ook voor waar houden.

Dit in het licht zijn is de natuurlijke sfeer voor een gelovige die de roepstem van de Geest volgt. Laat ons goed verstaan, dat in het licht wandelen niet wil zeggen, godzalig te wandelen. In het licht léren wij godzalig te wandelen. In het licht worden wij onderwezen matig, rechtvaardig en godzalig te leven. Als heiligen nemen wij onze plaats in in het licht, zoals wij zijn, met al onze zonden, fouten en gebreken. God is licht, en het is de Geest van God die ons hart doorzoekt en onze zonden, fouten en gebreken eventueel bloot legt.

"Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onze Heere Jezus Christus." ^{Rom. 5:1}

De Heere Jezus alleen was in staat vrede bij God te maken; door geloof in Hem hebben wij vrede met God. Deze vrede bij God is dan ook niet afhanke-

lijk van onze wandel, zij is het gevolg van het volbrachte werk van Jezus Christus onze Heer. Krachtens Zijn offer is het mogelijk geworden dat onze zonden vergeven zijn en dat wij in ons hebben een nieuw leven, dat wij nu vrede bij God hebben en dat Hij ons heilig gemaakt heeft.

Zolang nu de Christen meent heilig te moeten worden, leeft hij in onrust, omdat hij in dit trachten en streven naar heiligmaking nooit tevreden wordt over zichzelf en dientengevolge geen rust kan hebben.

Daarom moet hij, wat zijn positie betreft tegenover een heilig God, zich bewust worden, dat het tussen God en hem, altijd in orde is. "Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God door onze Heere Jezus Christus." ^{Rom. 5:1} Dit kan nooit anders worden. Deze vrede is de vrede die onze Verlosser gemaakt heeft bij God. Toen de Heere Jezus aan het kruis hing, was er tussen God en Hem geen vrede. Toen rekende een heilig God Hem tot zondaar, in onze plaats droeg Hij onze zonden in Zijn lichaam aan het hout. Toen was er van Gods zijde vervloeking, verdoemenis. Doch onze Heiland heeft het oordeel over zonden en zonde voor ons gedragen; zodat de Heere Jezus "zonder zonde" is opgestaan.

Hij heeft Gods gerechtigheid volkomen bevredigd en nu is er eeuwige vrede tussen God en Hem, maar ook eeuwige vrede tussen God en ons die in Hem geloven en nu in Hem zijn.

Er is niet meer vrede tussen God en

Christus, dan er is tussen God en ons. Niet omdat God zo tevreden is over ons, doch omdat wij ons in Christus bevinden, die vrede bij God gemaakt heeft voor ons die geloven.

Eerst als wij geloven, dat wij vrede bij God hebben door Jezus Christus onze Heer, komt er in ons hart rust en kunnen wij ook aanvaarden, dat wij "heilig" gemaakt zijn. Dan ook gaan wij met vrijmoedigheid in het licht wandelen; immers, God ziet ons in Christus, door Wie wij vrede bij God hebben en door Wie wij voor God heilig zijn.

Door in het licht te wandelen eren wij God en Christus onze Heer. Het is alsof wij willen zeggen: "Ondanks mijn zondige natuur, die telkens openbaar wordt, ondanks de zonden die ik altijd weer doe, ondanks mijn tekortkomingen, ondanks mijn gebreken, ondanks mijn karakter en zondige gedachten, kom ik in het licht, want God mijn Vader ziet mij heilig en rein in Zijn Zoon Jezus Christus."

Ik heb vrede bij God door Jezus Christus, die voor mij vrede geworden is. Paulus zegt: "Hij is onze vrede." ^{Ef. 2:14} Onze vrede bestaat niet uit een leer of uit onze levensopenbaring, doch bevindt zich in de persoon Jezus Christus.

In het licht wandelen wil zeggen: ons ganse zijn en wezen, ons gehele hart bloot leggen voor Gods oog, zodat de Geest van God in staat is alles wat niet in overeenstemming is met Gods wil, in ons te oordelen. Dit Goddelijk oordeel gaat over ons persoonlijk le-

ven, ons maatschappelijk leven, ons huiselijk leven, ja over alles wat in ons hart opkomt. De menselijke ziel wordt beheerst zowel door wat de ziel door de zintuigen van de geest in zich opneemt, als door de zintuigen van het lichaam.

Als iemand wedergeboren wordt door de Heilige Geest van God, dan draagt hij in zich de besmettingen van de geest en van het lichaam. Wat een geestelijke invloeden heeft hij in zich laten doorwerken, allerlei ideeën, meningen en gedachten hebben hem gevormd. Ideeën, meningen en gedachten die het resultaat zijn van de geest der wereld die werkt in alle niet wedergeboren mensen.

Het lichaam, als een gewillig werktuig van de oude mens, heeft gewoonten aangenomen, is slaaf geworden en bezoedeld door ontelbare zonden. Paulus zegt: "Dewijl wij dan deze beloften hebben, geliefden, laat ons onszelf reinigen van alle besmetting des vleses en des geestes, voleindigende de heiligmaking in de vreze Gods." ^{2Kor. 7:1}

Om ons zelf te reinigen van alle besmetting des vleses en des geestes, zullen wij in het licht moeten komen, zodat de Heilige Geest de besmettingen aan ons kenbaar kan maken. Dan worden wij dagelijks aan ons zelf ontdekt en krijgen we ook dagelijks minder dunk van onszelf. We veroordelen onszelf en danken God, dat als wij onze zonden belijden, Hij getrouw en rechtvaardig is om ons te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid. ^{1Joh. 1:9}

Dat nieuwe leven, de nieuwe mens, Christus in ons, wordt meer en meer in ons actief gemaakt; er komt een vernieuwing des gemoeds. Al weten we dat dit een levensproces is en dat we nooit komen tot zondeloosheid, strekken wij ons toch uit naar deze werkzaamheid van de Heilige Geest, omdat dit betekent de vrede van God te ervaren.

De vrede bij God is iets anders dan de vrede van God. De vrede bij God is bij God, de vrede van God is in ons. De vrede bij God kunnen we alleen gelovend bezitten in onze wedergeboren staat, terwijl we de vrede van God kunnen ervaren en genieten.

Door in het licht te wandelen stellen wij de Heere Jezus in staat, door de Heilige Geest, Zijn leven in ons te ontplooiën en zo de nieuwe mens te leven. Van ons karakter blijft dan niets over en het karakter van Christus wordt in ons openbaar. Dat is de vrucht des Geestes: "liefde, blijdschap, vrede lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid." ^{Gal. 5:22}

Indien wij in het licht wandelen is de Geest van God in staat ons te vullen met een bewustheid van de persoon van Christus. Dan kunnen wij hem met het oog des geloofs zien en dan kunnen wij ook Zijn voetstappen navolgen, waarvan Petrus spreekt. Daartoe zijn wij geroepen. ^{1Pet. 2:21}

Indien wij Zijn voetstappen navolgen betreden wij in werkelijkheid de weg der heiligmaking. Dan volgen we in het voetspoor van onze gezegende Heiland, "Die geen zonde gedaan heeft en er is

geen bedrog in Zijn mond gevonden; die als Hij gescholden werd niet wedschold, en als Hij leed niet dreigde, maar gaf het over aan Hem die rechtvaardig oordeelt." ^{1Pet. 2:23}

Dit is leven van Christus dat Hij ook in ons wil openbaren, door de werking van de inwonende Geest Gods, Die de nieuwe mens actief maakt. De nieuwe mens in ons is "van harte gehoorzaam." ^{Rom. 6:17}

Dan wordt het leven van de Christen een zegen voor anderen en wordt openbaar, wat onze Heer en Heiland tot de Vader zegt: "Gelijkerwijs Gij Mij gezonden hebt in de wereld, alzo heb ik hen ook in de wereld gezonden." ^{Joh. 17:18}

Hij was in de wereld gezonden om de wil van God de Vader te doen, zo ook wij. De Gemeente van Christus is van Godswege bedoeld een voortzetting te zijn van het leven van Christus. In gemeenschap met Christus, in het licht wandelend, leren wij wandelen gelijk Hij gewandeld heeft. "Wie zegt, dat hij in Hem blijft, die moet ook zelf wandelen gelijk Hij gewandeld heeft." ^{1Joh. 2:6}

Het leven van Christus hier op aarde werd een zegen voor de mensheid en dus wordt ook ons leven tot een zegen. "Maar zegent daarentegen, wetende, dat gij daartoe geroepen zijt, opdat gij zegening zoudt beërven." ^{1Pet. 3:9}

Dit zegenende leven is het resultaat van een leven in het licht, waar wij ons zelf leren kennen in onze hulpeloze toestand en ontdekt worden aan ons zelf, waardoor wij afhankelijk worden van Hem Die ons leven is. Dan zegt de

Christen: "Heere, leef mijn leven maar, want ik kan het niet."

Dan hebben wij niet alleen het leven van Christus in ons, doch dan wordt het ook openbaar. Dan wordt ons leven een dienen zoals Zijn leven een dienen was. Hebben wij het zelfde leven als Hij heeft? Dan ook dezelfde dienst, dan volgt ook vanzelfsprekend hetzelfde lijden.

Zegt Paulus niet: "En ook allen die godzalig willen leven in Christus Jezus, die zullen vervolgd worden." ^{2Tim. 3:12} Dit behoort bij onze heiligmaking in het praktische Christen-leven. Door lijden geheiligd; immers, onze overste Leidsman onzer zaligheid is ook door lijden geheiligd geworden. ^{Heb. 2:10}

Hebben wij het grote voorrecht, dat wij gemeenschap hebben aan het lijden van Christus, dan krijgen we ook gemeenschap aan de heerlijkheid van Christus in Zijn openbaring, zoals Petrus zegt: "Maar gelijk gij gemeenschap hebt aan het lijden van Christus, alzo verblijd u, opdat gij ook in de openbaring Zijner heerlijkheid u moogt verblijden en verheugen." ^{1Pet. 4:13}

Deze blijdschap en verheuging is niet een gevolg van Zijn lijden en sterven aan het kruis, doch van het leven in het licht. Het is het einddoel van de weg der heiligmaking. "De God nu aller genade, die ons geroepen heeft tot Zijn eeuwige heerlijkheid in Christus Jezus, nadat wij een weinig tijds zullen geleden hebben, deze volmake, bevestige, versterke, en fundere ulieden." ^{1Pet. 5:10} Wij zijn geroepen tot Zijn eeuwige heerlijkheid. Deze heerlijk-

heid krijgen wij nadat wij een weinig zullen geleden hebben. Anders gezegd: zonder kruis geen kroon. Dat is de reden dat Petrus zegt: "Daarom, broeders, benaarstig u te meer om uw roeping en verkiezing vast te maken; want dat doende zult gij nimmermeer struikelen. Want alzo zal u rijkelijk toegevoegd worden de ingang in het eeuwig koninkrijk van onze Heere en Zaligmaker Jezus Christus." ^{2Pet. 1:11} Wij gaan de hemel in door het geloof in Jezus Christus, de Gekruisigde en Opgestane, doch wij erven heerlijkheid en kronen in het koninkrijk van Jezus Christus onze Heer, door te leven in het Licht in Zijn gemeenschap.

Hoofdstuk 7

"Daarom, geliefden, verwachtende deze dingen, benaarstig u dat gij onbevlekt en onbestraffelijk door Hem bevonden moogt worden in vrede." ^{2Pet. 3:14}

De zaligheid in het Woord van God begint met verlost te worden van de straf der zonde en gaat van Godswege door met het verlossen van de macht der zonde, om in de eeuwigheid verlost te zijn van de nabijheid der zonde.

Deze zaligheid is een werk van God voor en in ons als christenen. Velen leven in de veronderstelling dat behouden worden in de zin van wedergeboorte de gehele zaligheid insluit en daaruit komt de wens God voor zulk een verlossing dankbaarheid te betonen. Hierdoor is het leven van veel Christenen een mislukking, eenvoudig omdat zij onder de indruk leven

dat God, nu Hij hen verlost heeft, van hen thans ook verwacht een leven uit dankbaarheid.

Als er een kind geboren wordt, verwachten we toch ook niet, dat het kind, nu het geboren is, Zichzelf opvoedt. Dat is toch het werk van de ouders? Welnu, zo is ook de opvoeding van Gods kinderen het werk van God, even zeker als het geboren worden. Als vele christenen bovenstaande tekst lezen dan zeggen ze: "zie je wel, wij moeten ons dan toch maar benaarstigen." En dat is ook zo! Immers Petrus zegt: "Benaarstig u, dat gij onbevlekt en onbestraffelijk door Hem bevonden moogt worden in vrede."

Hoe moet dat dan, hoe kunnen wij ons benaarstigen? Wij vinden in het Woord van God een Goddelijk axioma, een vaste Goddelijke stelregel, nl. "De rechtvaardige zal uit het geloof leven." ^{Rom. 1:17; Gal. 3:11; Heb. 10:38} "Zonder geloof is het onmogelijk God te behagen." ^{Heb. 11:6} Zijn we gered geworden door te geloven in Gods boodschap over Zijn Zoon Jezus Christus onze Heer, ^{Rom. 1:1-4} dan zullen we ook alleen als geredden kunnen leven door in Hem te geloven. Het Goddelijk doel is ons "heilig en onberispelijk en onbeschuldiglijk voor Zich te stellen." ^{Kol. 1:22}

In het volgende vers vinden we echter de voorwaarde om hiertoe te komen. Deze voorwaarde is duidelijk genoeg: "Indien gij maar blijft in het geloof gefundeerd en vast, en niet bewogen wordt van de hoop van het evangelie." ^{Kol. 1:23}

Nu, de hoop van het evangelie is de wederkomst van Christus en onze

openbaring met hem in heerlijkheid.

^{Kol. 3:4} Wat het geloof betreft, we zijn begonnen met in Hem te geloven en daardoor zijn we verlost van de straf der zonde en hebben het eeuwig leven ontvangen. Willen we echter het eeuwige leven openbaren, dan zullen we moeten blijven geloven in onze Heere Jezus Christus, Die thans leeft en zit aan de rechterhand Gods.

Als Petrus het heeft over ons benaarsstigen om onbevlekt en onstraffelijk te zijn voor Hem, dan blijkt uit de Efezebrief hoe dat toegaat: "Gij mannen, hebt uw eigen vrouwen lief, gelijk ook Christus de Gemeente liefgehad en Zichzelf voor haar heeft overgegeven, opdat Hij haar heiligen zou, haar gereinigd hebbende met het bad des waters door het woord." ^{Ef. 5:25-27}

Dit heeft te doen met het "heden" en het leven van de gelovige. Dat heiligen, d.w.z. heilig doen leven, is nu het werk van Christus, daarvoor heeft Hij Zich nu overgegeven. Het doel van Zijn werk nu is: "opdat Hij haar (Gemeente) Zichzelf zou heerlijk voorstellen, een Gemeente die geen vlek of rimpel heeft of iets dergelijks, maar dat zij zou heilig zijn en onberispelijk." Het blijkt dat ook waar Petrus schrijft over "een onbevlekt en onstraffelijk zijn", dit het werk is van de Heere Jezus Christus. Een christen benaarsstigt zich dus, indien hij zich toevertrouwt aan zijn Heer en Heiland, Die door Zijn Geest dit leven in ons bewerkstelligt. In Zijn gemeenschap maakt de Heilige Geest de nieuwe mens in ons actief en de nieuwe mens is "vrijgemaakt van de zonde en

van harte gehoorzaam." ^{Rom. 6:17}

Petrus maakt de gelovigen attent op de zekere wederkomst van Christus en op de "nieuwe hemel en een nieuwe aarde." Met het oog daarop zegt hij: "Daarom, broeders, benaarsstigt u te meer om uw roeping en verkiezing vast te maken; want dat doende zult gij nimmer meer struikelen. Want alzo zal u rijkelijk toegevoegd worden de ingang in het eeuwig koninkrijk van onze Heere en Zaligmaker Jezus Christus." ^{2Pet. 1:10, 11}

Om ons te kunnen benaarsstigen om onze roeping en verkiezing vast te maken, moeten we ons toch eerst bewust worden wat "onze roeping en verkiezing" is. Als we hierover het Woord van God laten spreken, dan zal duidelijk worden dat "onze roeping en verkiezing" hierin bestaat, dat God in staat is in ons Zijn genade en liefde openbaar te maken. Als we onze roeping vast maken kan God Zijn liefde aan ons kwijt.

Veel christenen denken dat God ons gered heeft om van ons profijt te trekken. Men zegt dan: "Wij zijn gered om te redden", of "we kunnen niet met lege handen tot God gaan." De ervaring van ouders is dat kinderen geen voordeel opleveren, daar moet geld bij. Zo is het ook met Gods kinderen, daar moet ook geld bij. Hoe meer wij onze roeping vast maken, des te beter zullen wij dat verstaan. God blijft altijd de Gever en wij blijven degenen die ontvangen. Als de christen gever wil worden en God tot ontvanger maakt, dan wordt hij ongelukkig of hij

verblijd zich in zijn eigen vroom vlees. Dit Goddelijk principe vinden we in het Woord van God bevestigd als we lezen: "Nu zonder tegenspreken, hetgeen minder is wordt gezegend door hetgeen meerder is." ^{Heb. 7:7}

Zal een kind van God gezegend kunnen worden, dan zal hij in gemeenschap moeten leven en daarom roept God ons tot een gemeenschap met Zijn Zoon Jezus Christus: "God is getrouw, door welke gij geroepen zijt tot de gemeenschap van Zijn Zoon Jezus Christus, onze Heere." ^{1Kor. 1:9}

Vele christenen hebben daartoe geen vrijmoedigheid, omdat zij zichzelf te zondig voelen en ook dikwijls omdat zij de wonderbare volkomenheid van het offer van Christus niet verstaan. Daarom willen we trachten dat nog eens duidelijk te maken.

De gehele Hebreeënbrief is ingesteld op de persoon van Christus en het leven in gemeenschap met Hem. We vinden daarin de tegenstelling van de oudtestamentische dienst tot de nieuwtestamentische openbaring. Hierin kunnen wij ook gerust zeggen "het oude is voorbijgegaan, ziet het is alles nieuw geworden." ^{2Kor. 5:17}

Eén van deze tegenstellingen vinden we in Heb. 9:12-14. Het is het onderscheid tussen het bloed van stieren en bokken en het bloed van Christus. "Want indien het bloed der stieren en bokken en de as der jonge koe besprengende de onreinen, hen heiligt tot reinheid des vleses, hoeveel te meer zal het bloed van Christus, Die door de eeuwige Geest Zichzelf Gode

onstraffelijk opgeofferd heeft, uw geweten reinigen van dode werken, om de levende God te dienen." ^{Heb. 9:14}

In dit vers gaat het niet over het kruis van Christus, doch over Zijn leven. De Heilige Geest van God offerde dat leven van Hem onstraffelijk op aan God, om door Zijn bloed (leven) ons te reinigen van alle zonde. Zijn bloed, dat zoveel meer waarde had voor God dan het bloed van stieren en bokken.

Zo bidt God ook ons om onze lichamen te stellen tot een offer. Als de apostel Paulus de waarde van het lijden, sterven, opstanding en hemelvaart van Christus, van Zijn offer, heeft naar voren gebracht en we de genade Gods, geopenbaard in Jezus Christus, aanvaard hebben, zegt hij: "Ik bid u dan, broeders, door de ontfermingen Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levende heilig en Gode welbehagelijke offerande, welke is uw redelijke dienst." ^{Rom. 12:1}

Dan is het dat de Heilige Geest van God het leven van Christus dat in ons is, dagelijks wenst op te houden voor Gods aangezicht, als een Gode welriekende reuk.

"Want het is onmogelijk, dat het bloed van stieren en bokken de zonden wegneemt." ^{Heb. 10:4}

Menig Christen hecht niet meer waarde aan het bloed van Christus dan aan het bloed van een stier of een bok, waarom hij altijd nog met zijn zonden bezig is. Maar werkelijke reiniging en heiliging is het werk van Christus, Wiens bloed wél de zonde kan wegnemen, Hij die nu zit aan de rechterhand Gods.

Voor een heilig en rechtvaardig God zijn wij heilig "door de offerande van het lichaam van Jezus Christus eenmaal geschied." ^{Heb. 10:10}

Onder de wet had een Israëliet nooit een rustig geweten voor God en hij moest telkens weer offeren. ^{Heb. 10:1}

Thans geldt voor de christen: "Want met één offerande heeft Hij in eeuwigheid volmaakt degenen die geheiligd worden." ^{Heb. 10:14}

Als God ons volmaakt noemt in Christus, kunnen wij rustig zijn. Het lied zegt: "Hij in Wien God Zelf kan rusten is het rustpunt ook voor mij." Als God genoeg heeft aan het werk van de Heere Jezus, kan ik er ook genoeg aan hebben. Daarom staat er: "Dewijl wij dan, broeders, vrijmoedigheid hebben om in

te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus..... en dewijl wij hebben een grote Priester over het huis Gods, zo laat ons toegaan met een waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs, onze harten gereinigd zijnde van het kwade geweten, en het lichaam gewassen zijnde met reinwater. Laat ons de onwankelbare belijdenis der hoop vast houden." ^{Heb. 10:19-23}

Ingaan in gemeenschap met God, met God verkeren, omdat wij door het bloed van Christus gereinigd zijn.

Daarom roept God ons tot de gemeenschap met Zijn Zoon Jezus Christus onze Heere, opdat onze Heiland ons zou verlossen van alle ongerechtigheid en Zichzelf een eigen volk zou reinigen ijverig in goede werken. ^{Tit. 2:11-14}

Een welgemeend excuus.....

.....zijn wij u verschuldigd als u deze circulaire abusievelijk hebt ontvangen.

Een in januari jl. volledig vastgelopen computersysteem veroorzaakte o.a. het verlies van onze complete administratie. Nog maandenlang hadden wij hoop op herstel van de verloren gegane gegevens. Helaas ten onrechte. Uiteindelijk hebben wij onze uiterste best gedaan om het adressenbestand te reconstrueren. Tot onze spijt ontvangt u daardoor deze extra dikke circulaire veel te laat, en wellicht ook ongewenst.

Wij verzoeken u daarom vriendelijk dit alsnog aan ons kenbaar te maken.

Agenda

Bijbelstudies o.l.v. Ab Klein Haneveld worden D.V. en onder voorbehoud gehouden in de volgende plaatsen:

ALKMAAR donderdag 7/21 okt,
4/18 nov, 2/16 dec, 19:45 uur;
"Delta", Oude Kanaaldijk 2,
De brief aan Efeze

AMSTERDAM zaterdag 23 okt,
27 nov, 15:00 uur;
Postjesweg 150

BEVERWIJK zondag 11 jul, 17 okt,
10:00 uur; B.H.K.-gebouw,
Groenelaan 74

BOLSWARD zondag 18 jul, 12 sep,
10 okt, 7 nov, 5 dec, 10:00 uur;
Het boek Openbaring
3 okt, 14:00, Doopdienst
Christen Ontmoetingscentrum
Petra, Burg. Praamsmalaan 18A

**BOLSWARD zaterdag 16 okt,
11 dec, 5 feb, 2 apr, 28 mei,
10:00 uur;
Ontmoetingscentrum Petra,
Burg. Praamsmalaan 18A
Nederlands Bijbelstudie College**

DRACHTEN donderdag 14/28 okt,
11/25 nov, 9 dec, 20:00 uur;
Rode Kruis gebouw, De Geeuw 31,
Bijbelse Dromen

DRACHTEN zondag 3 apr,
14:00 uur; Rode Kruis gebouw,
De Geeuw 31

EINDHOVEN woensdag 6/20 okt,
3/17 nov, 1/15 dec, 20:00 uur;
Emmaüskerk, Barriereweg.

EMMEN maandag 11/25 okt,
8/22 nov, 6 dec, 19:30 uur;
Ichthuskerk, Walstraat 21
Brieven aan Timotheüs

**'t HARDE zaterdag 18 sep,
13 nov, 8 jan, 5 mrt, 23 apr;
10:00 uur; 't Poshuis,
Munnikenweg 58
Nederlands Bijbelstudie Contactdag**

LEERDAM zondag 29 aug,
26 sep, 24 okt, 21 nov, 19 dec,
10:00 uur;
Patrimonium, Jeekelstr. 40a.
Het boek Openbaring

LINSCHOTEN maandag 4/18 okt,
1/15/29 nov, 13 dec, 20:00 uur;
"De Vaart", J. Barneveldstraat 24,
Het boek Handelingen

OLDEBROEK dinsdag 5/19 okt,
2/16/30 nov, 14 dec, 20:00 uur;
Stationsweg 43;
Offers

OLDEBROEK zondag 18 jul,
15/29 aug, 12/26 sep, 10/24 okt,
7/21 nov, 5/19 dec, 17:30 uur;
L.H.N.O. gebouw,
Van Sytzamalaan 3

URK dinsdag 12/26 okt, 9/23 nov,
7 dec, 20:00 uur;
Eurozalm, Burg. Schipperkade 10.
De brief aan de Hebreeën

URK zondag 14 nov, 12 dec,
10:00 uur; Rode Kruisgebouw,
Wijk8-2.

Geliefde lezer,

Bent u ook evangelisch? Ik was het altijd al, mijn vader was immers evangelist. En bijbelleraar.

Wij waren evangelisch in de traditie van de oorspronkelijke Evangelische Alliantie (1845), voortgekomen uit het "Reveil", waarin de absolute autoriteit en "genoegzaamheid" van de Bijbel als Gods Woord werd erkend boven de belijdenisgeschriften en het gezag van kerkelijke denominaties en ook boven de "bevinding" of beleving van individuen.

Maar een evangelische Duitser blijkt slechts protestant (dus niet R.K.). Of Luthers. Een evangelische Engelman is Anglicaan. Een evangelische uit de "Groninger richting" is vrijzinnig. En vele evangelischen in mijn omgeving zijn "charismatisch". Wat hebben trouwens de Evangelische Omroep en de Evangelische Volks Partij met elkaar gemeen? (Ooit werd ik abusievelijk gevraagd voor een functie in de E.V.P.) En alle categorieën noemen zich bijbelgetrouw!

De Bijbel is niet veranderd. Mijn geloof daarin ook niet. Maar of ik nog evangelisch ben? Zo ja, dan zijn er velen "die zeggen dat zij evangelisch zijn en zijn het niet." Omdat zij eigen normen stellen bóven de Schrift. In elk geval kan ik met Paulus zeggen: "Doch door de genade Gods ben ik, dat ik ben." ^{1Kor. 15:10} Een kind van God, een geroepen heilige. En evangelisch.

Ab Klein Haneveld

Nederlands Bijbelstudie Centrum

Uit de statuten: "De Stichting Nederlands Bijbelstudie Centrum stelt zich ten doel de kennis van de inhoud van de Bijbel, die zij beschouwt als Gods Woord, te verspreiden. De stichting tracht haar doel te verwezenlijken door getuigenis in woord en geschrift."

In de praktijk wordt dit gedaan door het houden van bijbelstudieavonden, tentcampagnes, contactdagen, collegedagen en conferenties; de uitgave van de lezingen op audio-cd's en cassettes en de uitgave van brochures en deze circulaire. Financieel is het Nederlands Bijbelstudie Centrum afhankelijk van vrijwillige bijdragen.

Correspondentieadres

Benny Goodmanstraat 40
1311 RA Almere
telefoon (036) 53 62 976
telefax (036) 54 68 644

Internet

www.bijbelstudie.nl
info@bijbelstudie.nl

Giften

Postbank 5567669
Rabobank 308747046
ten name van
Nederlands Bijbelstudie Centrum
Bolsward

Giften voor het tentwerk

Rabobank 103581006
ten name van
NBC Evangelisatie, Bolsward